

Dokument nr. 8:22

(2004-2005)

Privat forslag fra stortingsrepresentantene Rolf Reikvam, Lena Jensen, Inge Ryan og Øystein Djupedal

Forslag fra stortingsrepresentantene Rolf Reikvam, Lena Jensen, Inge Ryan og Øystein Djupedal om å gjøre entreprenørskap til en del av grunnopplæringen

Til Stortinget

BAKGRUNN

Barn er av natur nysgjerrige, undrende, utforskende og interesserte. Dersom ikke voksne lærer dem annet, våger de å stille spørsmål ved alt fra de enkleste sannheter til mer komplekse årsakssammenhenger. Ingen utfordring er for liten eller for stor.

Det er den samme innstillingen man finner hos fremragende forskere og energiske gründere. Evnen til nyskaping og innovasjon næres av en kultur som verdsetter nysgjerrighet. Av en kultur for entreprenørskap, som ikke feller dom, men som imøtekommer ideene våre og lar oss prøve dem i praksis.

For barn faller denne innstillingen naturlig. For arbeids- og næringslivet er den et konkurransefortrinn. Utfordringen er å ivareta og videreutvikle den evnen gjennom oppveksten. Dette er en oppgave for skolen. Skolen er den viktigste læringsarenaen for barn og unge, og den spiller en nøkkelrolle i utviklingen av holdninger og kunnskaper hos fremtidige arbeidstakere. Mener man at verdi- og nyskaping og økt innovasjonstakt er nødvendig for utviklingen av norsk nærings- og arbeidsliv, må man satse bevisst på å styrke interessen og ferdighetene for dette allerede tidlig i utdanningsløpet. Evnen til entreprenørskap finnes hos de unge, men den må som alt annet stimuleres for å vokse og videreutvikles.

Entreprenørskap som mål og metode i skolen

Satsingen på entreprenørskap i skolen betyr både å satse på et mål og en metode for læring. Målet for læringen er å forberede barn og unge til fremtidens nærings- og arbeidsliv. For å få til det må vi bli langt flinkere til å knytte kontakt mellom skole og næringsliv, og til å ta eksisterende arbeidsplasser i bruk som læringsarenaer. Unge må selv få erfare hvilke krav som stilles i næringslivet og se hvilke muligheter som finnes. Et tettere samarbeid mellom skole og lokalt næringsliv vil gjøre bedriftene bedre i stand til å kommunisere sine fremtidige behov til utdannings-systemet, samtidig som elevene vil få større innsyn og innsikt i de prosesser som foregår på en arbeidsplass. Dette fordrer at begge parter må åpne opp for hverandre. Skolene må bli enda flinkere til å åpne seg mot omgivelsene, og lokalt arbeids- og næringsliv må være villige til å ta imot skolene når de banker på porten.

Men vel så viktig som å oppfylle viktige læringsmål i grunnopplæringen, så byr innføring av entreprenørskapsopplæring i skolen på gode læringsmetoder. Entreprenørskap i utdanningen er en arbeidsform som involverer miljøet rundt skolen i langt større grad enn de tradisjonelle skolebesøkene hos bedrifter og arbeidsplasser. Med støtte fra lærere på skolen og mentorer i næringslivet lærer elevene selv å etablere og drive forskjellige former for bedriftsvirksomhet. De deltar på ulike trinn og nivåer i prosessen, men felles for dem alle er at de gis et større ansvar for egen læring og at de stimuleres til å bruke nettverk utenfor skolen. Ved å arbeide på denne måten får elevene en bedre forståelse for det de lærer, fordi de umiddelbart opplever nytten og verdien av kunnskaper formidlet gjennom skolen.

Arbeidsmåten bygger på en pedagogisk plattform der metoden "learning by doing" står sentralt, og innebærer stor grad av prosjektarbeid og praktiske

læreformer. Elevmedvirkning og elevansvar vektlegges også tungt. Gjennom den omfattende forsknings-evalueringen av Reform 97 (Norges Forskningsråd 2003) er det avdekket at skolen ikke evner å gi alle elever en tilrettelagt opplæring, noe som medfører at altfor mange elever går igjennom grunnopplæringen uten et tilfredsstillende læringsutbytte. Mye av dette forklares med læringsformene i skolen. Metoder som hovedsakelig baserer seg på teoretisk læring fortrenner at mye av elevenes læring skjer gjennom en praktisk og sosial tilnærming til lærestoffet. Ved å styrke de praktiske læringsformene, samt samhandlingen og arbeidsdelingen mellom elevene, vil man kunne trekke langt flere elever med i opplæringen og bidra til at flere av dem opplever økt læringsutbytte. En slik mulighet har man gjennom å øke satsingen på entreprenørskap i skolen.

Entreprenørskap som metode i skolen kan innføres på mange vis. På barnetrinnet kan det bety å gi representanter for foreldre og samfunns- og næringsliv en naturlig rolle i opplæringen og å knytte kontakter med nærmiljøet. Deretter kan elevene stimuleres til å forstå den økonomiske sirkulasjonen i et lokalmiljø og lære om hva skatter og avgifter brukes til. Dette kan videre utvides til innsikt i større nasjonale oppgaver og til forståelse for hvordan en nasjonal og internasjonal økonomi fungerer. Hele veien vil det være snakk om utforskende arbeidsmetoder der elevene læres til å stille spørsmål og å søke ut av skolen for å finne svar på dem.

På ungdomstrinnet kan elevene videre ta disse erfaringene i bruk gjennom å etablere elevbedrifter. Elevbedrift er et konsept i regi av Ungt Entreprenørskap, og er i realiteten en miniatyr av det arbeidsliv som elevene senere vil møte. Her viskes skillet mellom praktiske og teoretiske evner og interesser ut, og elevene oppdager at det i et samfunn er behov for et mangfold av kunnskaper og ferdigheter. Elevbedrifter gir mange muligheter for konkretisering av teoretisk lærestoff innenfor de fleste fag. Elevene lærer seg å gjøre beregninger, produsere, lage ulike grafiske uttrykk, markedsføre og selge osv., og ikke minst, å samarbeide om en felles idé. Etablering av elevbedrifter i grunnopplæringen byr på muligheter både for elever som vil være utøvende, og for dem som heller foretrekker å organisere og lede det hele.

En videre progresjon fra ungdomstrinnet til det videregående trinnet er etableringen av ungdomsbedrifter. Her stilles større krav til selvstendig arbeid hos elevene og de må bl.a. registrere seg i Brønnøysundregistrene, og skaffe seg kunnskaper om skatter og avgifter. Erfaringer fra de videregående skolene som hittil har brukt etablering av ungdomsbedrifter som verktøy i opplæringen, er et utstrakt samarbeid mellom ulike fag og studieretninger på skolene, fordi elevene oppdager at bedriftene deres har behov for sammensatte kunnskaper. Dette fremmer en større

fleksibilitet og tverrfaglighet i den videregående opplæringen.

Felles for både ungdomsbedrifter og elevbedrifter er at elevene får vel så mye tilbakemelding og evaluering fra personer utenfor skolen, som fra egne lærere. Denne kontakten oppleves som viktig av elevene, og fører til at de ofte strekker seg lenger i prosessen og legger mer arbeid i produktene sine enn de ville gjort i en lukket skolehverdag.

Både næringslivet og elevene vil vinne på å åpne opp for hverandre. Å innføre entreprenørskap som mål og metode i grunnopplæringen vil fremme en læring som tar større hensyn til begge parter behov og som de begge vil ha stort utbytte av i fremtiden. Det vil kunne fremme en sosial læring, som forankrer seg i lokal- og næringslivets behov. Det vil kunne fremme en praktisk læring som tar hensyn til at mye kunnskap fester seg bedre om vi får lov til å gjøre og ikke bare se og høre. Og sist men ikke minst, det vil kunne fremme en tilrettelagt læring som tar utgangspunkt i hver enkelt elevs evner og behov.

Ungt Entreprenørskap - samarbeid mellom skole og næringsliv

Ved en rekke grunn- og videregående skoler foregår det allerede i dag utstrakt entreprenørvirksomhet, enten gjennom egne elev- og ungdomsbedrifter eller ved at entreprenørskapselementer på ulikt vis tas i bruk i undervisningen. Dette er i stor grad takket være virksomheten til stiftelsen Ungt Entreprenørskap (UE).

Ungt Entreprenørskap ble etablert som en ideell forening i 1997 med formål om å:

- gi barn og ungdom forståelse for betydningen av verdiskapning og nyskapning i næringslivet,
- gi ungdom innsikt i nærings- og arbeidslivets vilkår,
- knytte næringslivet og skolene tettere sammen,
- fremme barns og ungdoms kreativitet, samarbeidsevne og ansvarsbevissthet,
- gi ungdom forståelse for god forretningsskikk i samsvar med grunnleggende etiske prinsipper, og lyst til selv å etablere egen bedrift.

En rekke nasjonale aktører står bak etableringen av organisasjonen, deriblant Utdannings- og forskningsdepartementet (UFD), Kommunal- og regionaldepartementet (KRD), Nærings- og handelsdepartementet (ND), Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO), Landsorganisasjonen i Norge (LO), Utdanningsforbundet, Skattedirektoratet og Innovasjon Norge. I tillegg er flere private selskaper engasjert både faglig og finansielt. Organisasjonen søker å ligge i spennet mellom privat og offentlig sektor, både med hensyn til finansiering og styring, og ønsker å virke som en sterk aktør for samarbeidet mellom lærings- og næringsvirksomhet.

I dag har UE ett hovedkontor og 18 regionkontorer (fordelt på 19 fylker) med nærmere 40 ansatte. De er etablert i alle fylker og det er fylkesleddene i organisasjonen som står for arbeidet ut mot skolene. Disse nedlegger et betydelig arbeid. I de fleste fylker er UE det eneste organiserte tiltaket innenfor entreprenørskap i opplæring og utdanning, og fylkesleddene har etter hvert utviklet et solid nettverk innenfor så vel privat som offentlig sektor. I 2002 ble det bevilget 2,5 mill. kroner fra Kommunal- og regionaldepartementet, 2,5 mill. kroner fra Nærings- og handelsdepartementet, 3 mill. kroner fra Statens nærings- og distriktsutviklingsfond (SND) og 400 000 kroner fra Utdannings- og forskningsdepartementet til "Program for nyskaping og entreprenørskap i opplæring og utdanning i Norge" gjennom Ungt Entreprenørskap. Programmet skal virke ut 2005, og i løpet av perioden bidra til å utvikle metoder, materiell og nettverk som skal bli brobyggere mellom skole og lokalt næringsliv og fremme entreprenørskap i undervisningen på alle nivåer i skoleverket.

Programmet har som målsetting å utvikle og implementere modeller og metoder innenfor entreprenørskap i utdanningen, som hvert år skal omfatte:

- minst 20 pst. av et årskull elever i grunnskolen (ca. 100 000 elever pr. år)
- minst 20 pst. av et årskull i videregående skole (ca. 12 000 elever pr. år)
- minst 10 pst. av et årskull i høyskole og universitet (ca. 1 500 studenter pr. år).

Siden oppstartsåret har de årlige bevilgninger blitt redusert. Til tross for dette er det etter hvert opparbeidet en betydelig kompetanse i nettverket. I skoleåret 2003/2004 rapporterer organisasjonen om følgende aktivitet:

- Ca. 5 pst. av et årskull i ungdomsskolen er registrert som brukere av UEs elevbedriftsmateriell.
- Ca. 14 pst. av et årskull i videregående skole var med i ungdomsbedrifter. Dette omfatter 7 800 elever i 1 255 ungdomsbedrifter.
- 171 studenter har deltatt i 35 studentbedrifter. Dette er en økning på 100 pst. fra fjoråret, men for å nå målet om 10 pst. må 1 500 studenter engasjeres årlig.

For å kunne måle i hvilken grad UEs arbeid gir resultater har organisasjonens aktiviteter blitt fulgt opp av forskningsmiljøer. Nord-Trøndelagsforskning gjennomførte i 2003 en undersøkelse blant tidligere ungdomsbedriftselever. De fant at 92 pst. av dem anbefalte andre ungdommer å delta i ungdomsbedrift, og at 20,5 pst. av dem som nå var kommet opp i aldersgruppen 25-34 år hadde etablert sin egen bedrift etter å ha deltatt. Gjennomsnittet for bedriftsetablering blant befolkningen i samme aldersgruppe er på

kun 4,1 pst. Lignende resultater sees i Sverige. Dette viser at det å få praktisk erfaring fra det å starte opp og drive bedrift i ung alder øker evnen og lysten til å etablere egen bedrift betraktelig (Nord-Trøndelagsforskning 2003).

Undersøkelsen viser også at 30 pst. av dem som har etablert egen bedrift etter videregående skole er kvinner, og 50 pst. av dem som arbeider som ledere i dag er kvinner. For Norge ellers er kvinneandelen som innehar 19 pst., som styreleder 11,3 pst. og som daglig leder 16,5 pst. Dette viser at ungdomsbedrifter er positive bidragsyttere i et likestillingsperspektiv, fordi de kan bidra til å øke kvinneandelen i ledende stillinger i næringslivet (Nord-Trøndelagsforskning 2003).

Østlandsforskning har fått ansvaret for følgeforskningen av det programmet som UE nå arbeider i tråd med. I sin første evalueringsrapport skriver de bl.a.:

"Ungdomsbedrift som metode oppleves som viktig, lærerikt og meningsfylt og skaper gode læringsarenaer og arbeidsmiljø mellom elevene, samt i relasjonene elev og lærer. Økt selvtillit og personlig utvikling på flere hold hos elevene synes ofte å være konkrete resultater av deltakelse i ungdomsbedrift."

De skriver videre:

"Når det gjelder skolenes samarbeid med næringslivet, viser våre resultater at det er stor variasjon i måten skolene jobber ut mot bedriftene og hvordan de får disse involvert som sponsorer og rådgivere/mentorer. Det kan se ut til at dette i stor grad er basert på personlig kjennskap mellom lærer og bedriftseier el.a, men det er samtidig tendenser som tyder på at bedriftenes involvering i skolen har sammenheng med deres profil og lokale engasjement. Det vil på sikt være interessant å se nærmere på hvordan det lokale næringslivet selv ser på og forholder seg til skolenes ungdomsbedrifts-satsinger." (Østlandsforskning 2003).

Entreprenørskap i skolen - visjoner og utfordringer

Det er bred politisk enighet om viktigheten av å satse på nyskaping og entreprenørskap i Norge. Skal vi opprettholde et høyt velferdsnivå, må vi satse på å utvikle et innovativt og kunnskapsrikt næringsliv. I sin plan for innovasjonspolitikken i Norge "Fra idé til verdi" uttrykker Regjeringen sin visjon slik:

"Norge skal være et av verdens mest nyskapende land der bedrifter og mennesker med pågangsmot og skaperevne har gode muligheter til å utvikle lønnsom virksomhet. På viktige områder skal Norge ligge i tet internasjonalt når det gjelder kunnskap, teknologi og verdiskaping".

Planen er undertegnet av fem statsråder, deriblant utdanningsstatsråden, kommunalstatsråden og næringsstatsråden. Disse tre har igjen utarbeidet en stra-

tegiplan for entreprenørskap i utdanningen: "Se mulighetene og gjør noe med dem!" Planen omfatter hele utdanningsløpet fra barneskolen til universitet og lærerutdanning, og målbærer følgende visjon:

"Det norske utdanningssystemet skal bli blant de beste i verden når det gjelder opplæring i entreprenørskap."

Dit er det fortsatt langt igjen. Til tross for de politiske visjonene og det omfattende arbeid og nettverk som organisasjonen Ungt Entreprenørskap (UE) har etablert, er det altfor få elever som får noen form for opplæring i entreprenørskap i løpet av utdanningen sin. Så langt har entreprenørskap i utdanningen vært av altfor begrenset omfang. Det er for få skoler som er involvert, og på de skolene som er involvert, er det bare en mindre del av elevene som har et reelt tilbud om deltakelse. Blant dem som arbeider med å ta i bruk entreprenørskap i utdanningen, beskrives tilbudet både som for ildsjelbasert og for vilkårlig til å kunne treffe alle elever. Det kreves derfor et stort løft for at tilbud om entreprenørskap skal nå ut til alle som er interessert og for at arbeidslivsorientering og kontakt med næringslivet skal bli en realitet for alle elever i grunn- og videregående skole.

Å løfte omfanget på tilbudet krever også at man løfter kompetansen til dem som skal veilede elevene, både i skolen og i næringslivet. Å ta i bruk entreprenørskap som et tilbud i grunnopplæringen, fordrer at man har lærere som kan tilrettelegge opplæringen og mentorer og rådgivere som kan følge opp fra næringslivets side. Det betyr at man må satse på entreprenørskap i lærerutdanningen, på generell kompetanseheving og kursing på området og på å utvikle et aktivt samspill mellom skoler og lokalt næringsliv.

For å få til dette vil det være nødvendig å etablere finansieringsformer som fremmer langsiktighet. Både UEs innsats og andre aktørers engasjement for å innføre entreprenørskap i skolen finansieres i dag i stor grad gjennom prosjektmidler. Dette medfører at det brukes uforholdsmessig mye tid på å utforme prosjektsøknader og at det er vanskelig å etablere aktiviteter og samarbeid som strekker seg særlig langt fremover i tid. Flere etater og institusjoner varsler at det er vanskelig å tildele prosjektmidler utover en viss periode, og med de føringer som ligger på midlene som overføres fylkeskommunene, er det svært vanskelig å få støtte til langsiktige tiltak. Ungt Entreprenørskap karakteriserer sitt arbeid som en "kulturendring". De bedriver et langsiktig arbeid der nye elever kommer til hvert år. Skal de kunne forvente resultater av sin virksomhet, vil de være avhengig av en sikrere finansiering enn det de har i dag. De ønsker en langsiktig grunnfinansiering, som strekker seg over flere år.

Utfordringene består altså i å løfte omfanget, kompetansen og finansieringen av entreprenørskaps-

satsingen i skolen. Dette understøttes av sluttrapporten fra EU-kommisjonens ekspertgruppe innenfor utdanning i entreprenørskap. De understreker behovet for langsiktighet i arbeidet og kommer med følgende anbefalinger:

- Planer for praktisk opplæring. Det må utarbeides planer for alle nivåer av utdanningen, og disse må få større utbredelse.
- Spesifikk undervisning av lærere. Denne er i dag for dårlig og mangelfull og utgjør den største hindringen for å ta i bruk programmer og aktiviteter for entreprenørskap i utdanningen. Dersom ikke lærerne er tilstrekkelig opplært og motivert, kan man ikke forvente særlig fremgang på dette området.
- En ramme for utdanning i entreprenørskap må innføres på nasjonalt (eller regionalt) nivå. Det må utvikles spesifikke tiltak med mulighet for et langsiktig og bærekraftig perspektiv.

(EU-rapport: Best Procedure of the Enterprise Directorate-General of the European Commission, 2002.)

Entreprenørskap i skolen - økt satsing

Det er nødvendig å iverksette tiltak dersom man vil få opp omfanget, kompetansen og finansieringen av entreprenørskapsopplæringen i skolen. De viktigste tiltakene må rettes inn mot selve grunnopplæringen.

Tiltak 1: Innføring av entreprenørskap som obligatorisk emne og metode i grunnopplæringen

Dersom satsingen på entreprenørskap i utdanningen ikke skal hvile på ildsjeler og vilkårlig satsing i lokalt skole- og næringsliv, så må entreprenørskapsopplæring gis en forpliktende plass i skolens læreplaner. Tilbudet må ikke organiseres som et eget fag, tvert om er entreprenørskap med sitt tette forhold mellom teori og praksis, svært egnet for tverrfaglig samarbeid. Stortinget har i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 30 (2003-2004) Kultur for læring, nylig fattet vedtak om at teknologi og design skal innføres som tverrfaglig emne i grunnopplæringen. Dette nye emnet representerer en flerfaglig sammenheng hvor praktisk, skapende arbeid med å bringe produktideer fram til ferdige produkter, går hånd i hånd med innlæring av teoretiske kunnskaper og oppøving av grunnleggende ferdigheter. Teknologi og design representerer derfor en god arena for entreprenørskap i skolen, og vil kunne bety en betydelig styrking av entreprenørskapsopplæringen. I prinsippet finnes det mange slike arenaer for entreprenørskap i grunnopplæringen, noe som viser at entreprenørskapsopplæringen ikke bare bør knyttes til ett fag eller emne, men må gjøres til redskap og felles aktivitetsarena for hele skolen.

Med sitt tette forhold mellom teori og praksis vil entreprenørskapsopplæring kreve stor grad av tverrfaglig samarbeid. Det er derfor nærliggende å tenke seg at entreprenørskapsopplæringen bør organiseres etter modell av teknologi og design, hvor temaets kompetansemål spres ut i en rekke fag og emner i grunnopplæringen.

Selv om entreprenørskapsopplæringen organiseres som et tverrfaglig emne, bør den likevel samles og forankres i en egen læreplan der mål og innhold for opplæringen på alle trinn tydelig fremgår. Erfaringene fra Reform 97 viser at teknologi som fagområde lett forsvinner når det legges uforpliktende inn i andre fag. En egen lære- eller temaplan hvor relevante kompetansemål knyttet til entreprenørskap i de ulike fagene fremgår, vil kunne forhindre dette. Temaplanen vil ikke bare bidra til å lette den enkelte lærers arbeid med opplæringen, ved å samle kompetansemålene, men også gi emnet den nødvendige helhet og sammenheng.

Det er viktig at entreprenørskap som tverrfaglig emne og metode for læring forankres i samarbeidet mellom skole og lokalt nærings- og arbeidsliv. I utarbeidelsen av egne læreplaner bør det derfor gis stort rom for lokale løsninger. Dette er i tråd med den økte handlingsfriheten som gis skolene i forbindelse med innføringen av nye læreplaner i grunnopplæringen fra 2006. Utarbeidelsen av egne læreplaner for entreprenørskapsopplæring bør foregå parallelt med dette læreplanarbeidet.

Tiltak II: Kompetanseheving av lærere og mentorer

En god entreprenørskapsopplæring forutsetter at skolens lærere og næringslivets mentorer og rådgivere har tilstrekkelig med kompetanse til å veilede elevene, både faglig og metodisk. En økt satsing på entreprenørskap i skolen vil kreve etter- og videreutdanning av lærere og utvikling av nye og egnede læremidler og utstyr. Organisasjonen Ungt Entreprenørskap har allerede utviklet en rekke metoder og materiell for entreprenørskapsopplæring, bl.a. et opplegg med tilrettelagt opplæring for elever med spesielle behov. Mye av dette bør kunne anvendes og videreutvikles, men utviklingen av læringsverktøy bør også inngå i den samlede satsingen på nye læremidler som er i gang i forbindelse med innføringen av nye læreplaner fra 2006. For å sikre stabil tilgang på kompetanse i entreprenørskap i grunnopplæringen i framtiden må emnet og metodikken også inn i lærerutdanningen.

Tiltak III: Fast finansiering av entreprenørskapsopplæring

Det nedlegges allerede et stort arbeid for entreprenørskapsopplæring i den offentlige skolen, i tråd med politiske prioriteringer. Ikke minst gjennom "Program for nyskaping og entreprenørskap i opplæ-

ring og utdanning i Norge" i regi av organisasjonen Ungt Entreprenørskap (UE). Men satsingen blir for fragmentarisk og ujevnt fordelt overfor landets skoler, fordi finansieringsmidlene hovedsakelig er prosjektbaserte og kun dekker kortere tidsperioder. Dette vanskeliggjør langsiktig satsing og planarbeid, noe som vil forsterkes ytterligere når perioden for programsatsingen gjennom UE opphører etter neste år.

Med den kompetanse og det nettverk som organisasjonen UE etter hvert har opparbeidet seg, og med det faglige og finansielle samarbeidet som de har etablert mellom aktører fra departementer, arbeidslivsorganisasjoner, Innovasjon Norge og privat næringsliv, virker det hensiktsmessig å videreutvikle entreprenørskapsopplæringen i Norge i nært samarbeid med denne organisasjonen. For at organisasjonen skal kunne lede an i en videre satsing, vil de være avhengig av en fast og langsiktig grunnfinansiering. Ungt Entreprenørskaps arbeid bør kunne sikres ved at man viderefører programmet for entreprenørskap i utdanningen også etter 2005, og at det finansieres gjennom en egen bevilgning på statsbudsjettet. Organisasjonen selv foreslår en årlig bevilgning på 23 mill. kroner, der 1 mill. kroner fordeles til UE i hvert av fylkene og 4 mill. kroner anvendes til deres nasjonale og internasjonale arbeid.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

for s l a g :

1. Stortinget ber Regjeringen innføre entreprenørskap som obligatorisk tverrfaglig emne og metode i grunnopplæringen. Entreprenørskapsopplæringen skal forankres i en egen læreplan, der mål og innhold for opplæringen på alle trinn tydelig fremgår. Utformingen av egne læreplaner for entreprenørskap gjøres i sammenheng med den øvrige reformering av læreplanverket frem mot 2006.
2. Stortinget ber Regjeringen organisere alle tverrfaglige emner (entreprenørskap, teknologi og design, miljølære) i grunnopplæringen i egne lære- eller temaplaner. Temaplanene må angi kompetansemål for hvert emne og utformes slik at emnets helhet og intensjon trer tydelig frem. Innholdet i disse planene må koordineres slik at de understøtter hverandre på beste måte.
3. Stortinget ber Regjeringen legge til rette for et kompetanseløft innenfor entreprenørskapsopplæringen. Et kompetanseløft vil kreve etter- og videreutdanning av lærere og utvikling av nye og egnede læremidler, samt faglig og metodisk entreprenørskapsopplæring i lærerutdanningen. Regjeringen bes komme tilbake til Stortinget på egen måte med et samlet opplegg.

4. Stortinget ber Regjeringen ta ansvar for at "Program for nyskaping og entreprenørskap i opplæring og utdanning i Norge" gjennom organisasjonen Ungt Entreprenørskap (UE) føres videre. Statlig finansiering skal foregå gjennom egen bevilgning over statsbudsjettet.

17. november 2004